

Kampflybasens lokalisering

Av Per-Kr Langaune, Ap-medlem i Troms

Jeg trodde ikke mine egne ører da jeg hørte Pia Svengsgaards uttalelser vedrørende kampflybasens lokalisering. Går det virkelig an å være så utrolig dum og inkompetent som Svengsgaard og det øvrige fylkesting viser seg å være i denne sa-

ken? Det er enormt viktig at Nord-Norge står samlet med felles synspunkter i slike store lokaliseringssaker. Nå skjærer Fylkestinget i Troms av den greina vi sitter på og setter hele lokaliseringsskabelen i fare. Dette er så useriøst og alvorlig at Pia Svengsgaard bør kastes som fylkesrådsleder umiddelbart.

Regle om Bøkkert – svar til Arne Bust Mykle

Av Guri Jahr, Tromsø

Min oldefar Hans Peder Olsen var bøkker (tønne-maker) i Tromsø. Han bygde et hus på Strandveien, like ved byggeriet, som blant folk i byen og familien gikk under navnet «Steingården». Nedenfor dette huset hadde han et kai hvor motor-

båten hans lå. Hvorvidt han brukte denne båten i jobbsammenheng, vet vi ikke. Ifølge min mor (Hans Peders barnebarn) Mossa Hanssen, sa folk i byen at motoren til båten sa følgende når han «løftet» ut med den: «Hans Peder bøkker, bøkker båtbygger». Dessverre vet jeg ikke noe mer om mannen og båten hans.

Lite vettig å verne skog i Norge?

Av Sverre Stenvold, Sørreisa

Nye Troms hadde en leseverdig reportasje lørdag 21. mars under overskrifta: «Fraråder ytterligere vern av lett tilgjengelig barskog».

Det går fram av artikkelen at det i tilknytning til sagbruket i Øverbygd var sysselsatt over 20 arbeidere. Ikke lite det! Dette var/er bærekraftige arbeidsplasser, ingen papir- eller meglararbeidsplasser. Furuskogen i Dividalen og Øverbygd var grunnlaget for alle disse arbeidsplassene. I tillegg må vi huske på at bjørkeskogen gav grunnlag for gode ekstraintekter for mange.

Dersom vernefantastene får viljen sin med sine ytterligere verneplaner for Dividalen, vil det nærmest legges ei klam hand over hele dalen. Da står det att bare å verne innbyggerne med, som en av de intervjuede skogsarbeiderne antyder.

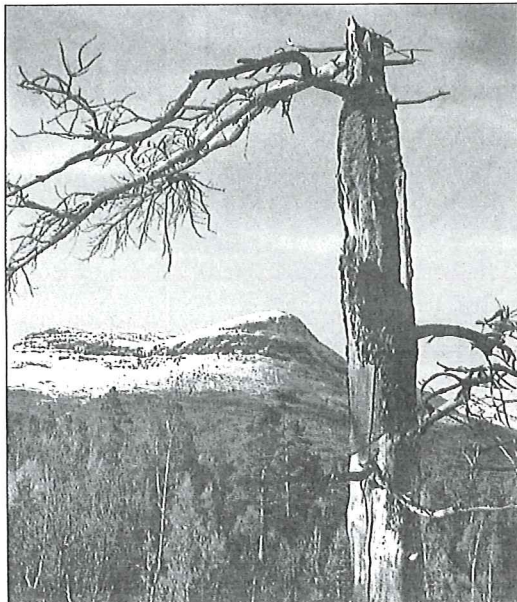
Feigt

Jeg synes det er feigt å «angripe» små produktive lokalsamfunn på denne måten, miljømessig tvilsomt er det også dersom verneinteressene etter en gang skal få viljen sin. Det vises til at alle lokale høringsinstanser gikk mot opprettelse av det såkalte landskapsvernområdet i Dividalen, men de ble overlegent ignorert og overkjørt. Skal det etter en gang så slik?

Å verne skog i Norge er faktisk et dårlig foretak også for miljøet. La oss se på noen eksempler:

1. Skog generelt binder klimagasen CO₂. Produktiv skog binder mer av klimagasen CO₂ enn gammel skog. Sett i et lengre tidsperspektiv, er skogproduksjon CO₂-nøytral.

2. Det viser seg at såkalte rødlistearter (sopp, insekter) trives der skogen er blitt kultivert. Det er bare toll en å såkalte rødlisteartene trenger et landskapsvernområde for å trives. Bevis for det finnes i landskapsvernområdet i Dividalen. Her har det i en årrekke vært hogd og drevet ut skog og rødlisteartene har trives bare godt! Er en viktig argumentasjon for å opprette dette landskapsvernområdet, var nettopp vern av noen

SKOG: Ytterligere verneplaner for Dividalen vil legge ei klam hand over dalen, mener artikkelforfatteren. Foto: Reidun Traasdahl-Nilsen

sopp- og insekter. I selve natur- og nasjonalparken orka verneverne ikke engang å undersøke om disse artene finnes.

3. I Norge drives det ikke rovhogst på skogen slik det til eksempel gjøres mange plasser i regnskogene. En slik sammenligning med Norge, er direkte feil. Dess mer vi verne her hos oss, jo større press blir det på regnskogene og andre sårbare skogområder ellers i verden.

4. «Andre sårbare skogområder» kan være fjellandene nord for India og Pakistan, der det foregår avskoging/hogst av store områder. Når skogen der blir borte, er det lite som binder jorda, og det oppstår ukontrollerte jordras. Skogen fungerer også som en buffer mot regnvatnet i regntida. Når skogen er borte, blir flommene i elvene større med oversvømmelser til følge.

Plussfaktorer

I Norge har vi ikke disse minusfaktorene som nevnt ovenfor, her er det så godt som bare plussfaktorer med å hogge bærekraftig produktiv skog. Det er med andre ord meget godt miljøvern og ressursmessig helt riktig å kultivere norsk skog, for så å høste av en fornybar flott ressur.

Jeg er selv opptatt av miljøvern. Derfor oppfordrer jeg miljøinteresserte spesielt å gå til kamp mot den sterkt ressursødende og forurensende lystbåttrafikken langs kysten vår. Denne miljøødende trafikken er svært utbredt langs kysten av Sør- og Østlandet. En luksustrafikk der cabincruisere kjøres på subsidiert (avgiftsfritt) drivstoff! Her har dere virkelig ei utfordring – og lykke til!

På vei eller bane?

Av Adrian Ottemo, Tromsø

Jeg ønsker en bane for crosscykler. Jeg synes det er for galt at de som har crossere har den stående i garasjen, og ikke har andre plasser å kjøre enn i byen eller på landeveier. Jeg vil skape et nytt miljø for ungdommer som er glad i å få et adrenalin-kick, fart og høye svev.

Tromsø er Norges femte største by og har over 60.000 borgere. Vi har mange store fotballbaner, en golfbane, bilcrossbane, rideleire, kampsportsklubber, store gymsaler og andre fine klubber. Men ikke noen bane eller klubber for motocrosscykler.

Konsekvensen av det er at de

kjører i nabolaget sitt, langs hovedveier og landeveier. Syklene er en risiko for andre på veien, for syklene er ikke EU-godkjent, føreren har ikke lappen til kjøretøyet og er heller ikke utstyrt med lys på crosseren.

Det vil bli en butikk for folk som vil starte egne bedrifter, der de selger deler og utstyr til førerne. Et nytt miljø som kan bli veldig stort, for crossing er det mange som interesserer seg for.

Dette mener jeg er god nok grunn til å få en bane ikke langt fra byen. Jeg har 53 venner som ønsker ordentlig bane i Tromsø. Sikkerheten langs veiene vil bli bedre. Crosskjørerne får en godkjent bane, og kan rase fra seg på banen og ikke på veiene.

Nordlys og leiteboring

Av Hans Prestbakmo, Målselv

I Nordlys av 15 april har redaktøren en leder med tittelen «Ja til leiteboring». Redaktøren går her ensidig og uten forbehold inn for å tømme våre olje- og gassressurser på kortest mulig tid. Han ser ikke at seismikkbråket i fjordene var til stor skade for livet i havet og til ulempe for fiskerne.

Når redaktøren sier at seismikkskyting ikke er verre her enn andre steder, unnlater han å fortelle at slike aktiviteter alltid medfører skade på livet i havet, uten at vi ser det, eller vil se det. Ingen er i stand til å bore med vett slik redaktøren påstår at vi kan. Det er kapitalkreftene og kortsiktige egoistiske interesser som styrer utvinning av fossile ressurser og dessverre ikke vettet.

Redaktøren snakker om flertall i nord for leiteboring, men han nevner ikke at fiskerne som lever av havet, sier bastant nei til leiteboring utenfor Lofoten, Vesterålen og Troms. Han unnlater også å nevne at Havforskningsinstituttet og Statens for-

urensningstilsyn går mot leiteboring i det aktuelle området. Det ser ikke ut til å ha gått opp for redaktøren at enhver gassboble og enhver oljedråpe som kommer opp ved eventuelle funn, betyr økte utslipp av klimagasser. Utslipp som Stortinget har gått inn for å redusere med 30 prosent de nærmeste 11 år.

Han unner ikke våre etterkommere å kunne nyte godt av eventuelle olje- og gassressurser i framtida. Ressurser som har ligget lagret i jordskorpa i millioner av år. Finanskrise viser også at olje- og gassressursene ligger tryggere under havbotnen enn i olje-/pensjonsfond.

Redaktøren skriver at Ap ikke må la seg kverke av ansvarlighet, men det er jo ansvaret på ansvarlighet over heile det politiske spekret som er årsaken til klimakrisen vi er på full fart inn i. Ap må derfor vise mer ansvarlighet ved ikke å følge rådet fra nordlysredaktøren som stadig viser miljøfiendtlige holdninger. Naturen og framtidige generasjoner er ikke tjent med slike råd.

Vindkraft og vannkraft – igjen

Av Line Storvoll Strømseth, Natur og Ungdom

I Nordlys torsdag 16. april bruker Agnar Andersen observasjoner fra sin boplass, som angivelig er i Tromsdalen, som argument for at det er for lite vind i Nord-Norge til å ta alvorlig Zeros utspill om at Nord-Norge kan produsere dobbelt så mye strøm i vindkraft som resten av landet produserer i vannkraft. Måleinstrumentene han har brukt er bølgene på Tromsøysundet og røyken fra pipa på UNN.

Flere vindparker har fått konsesjon i Troms, blant annet Norsk Miljøkrafts prosjekt på Kvitfjell og Troms krafts park Fakken. Disse parkene er ikke planlagt på observasjoner fra stuevinduet, men på

meteorologiske data og vindmålinger over lengre tid.

Andersen mener vi vil utnytte mye mer av kraften hvis vi hadde laget lavere møller med fire eller seks vinger. Han ber oss se til de landene med lengre erfaring enn oss. I Danmark og Tyskland, to av Europas ledende vindkraftnasjoner, ser vi vindmøller akkurat like høye og med tre vinger som de som bygges i Norge.

Det kan hende vannkraft er mer stabil og kanskje billigere enn vindkraft, men når Andersen skriver «vannkraftverk ligger også skjult og stille i terrenget og er slett ikke noe skjemmende miljøproblem» i sitt leserinnlegg, er det en direkte løgn. Reguleringen av vassdrag kan føre til tap av biologisk mang-

fold, og påvirke fiskebestandene, samtidig som det er et stort naturinngrep.

Vindkraft fører for så vidt også med seg inngrep i naturen, men på en mer skånsom måte hvis de riktige hensyn er tatt. Klimaproblemet er et problem med mange løsninger, og vindkraft er en del av løsningen.

For å redde jorda fra klimaproblemet må vi slutte å være så egoistiske, og tale å se vindmøller på fjellene uten å syte. Norge har et ekstra ansvar på grunn av den forurensende oljen vi har pumpet opp i mange år, og vi kan ikke fortsette å late som at vi ikke ser klimaproblemet, vi må gjøre noe for å løse det nå!

Tilbake til framtiden

Av kronprins Haakon og kronprinsesse Mette-Marit

Når du blir gammel og ser tilbake på livet ditt, hva ønsker du å se?

Alle må leve sine egne liv. Men det å bli kjent med andres historier og erfaringer kan gi oss mye – både innsikt og forståelse i vår egen livssituasjon. Vi tror at kontakt på tvers av generasjonene er viktig i denne sammenheng – fordi vi har mye å lære av hverandre.

Nylig traff vi en eldre mann som fortalte om et langt liv med sykdom. Den hadde begrenset mulighetene hans, men han hadde aldri gitt opp, aldri blitt bitter. Han gjorde det beste ut

av sitt liv, med de mulighetene han hadde. Det gjorde sterkt inntrykk – og ga oss noe å tenke på.

En gammel dame ble spurt i et intervju om hva hun skulle ønske hun hadde forstått da hun var ung, som hun hadde lært senere i livet. Hun svarte: «At kjærlighetsorg går over».

Et eldre menneske rommer hundrevis av historier. Vi utfordrer deg til å gå inn i noen av disse og formidle dem videre. Bli kjent med et eldre menneske – og fortell historien hans eller hennes videre på din egen måte. Bli med i konkurransen! Les mer på konkurransesiden www.nyvri.org eller på www.kongehuset.no